DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 22sten JULY 1843. N. 29.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 July 1843

AL de genen, welke eenige informatien zouden kunnen geven omtrent het overlyden en de nalatenschap van CORNELIS VAN ROSMALEN, dewelke eenen geruimen tyd geleden in een der Nederlandsche West-Indische Bezittingen zoude zyn overleden, worden hierby verzocht daarvan opgave te doen ter Koloniale Secretary dezes eilands.

Namens den Heer Gezaghebber ad-int. dezer kolonie,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 July 1843

BY dispositie van den HoogEd. Gestr Heer Gezaghebber ad interim dezer kolonie, in dato 5 dezer No. 201, naar aanleiding eener ontvangene resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 30 Maart jl. No. 445, onder anderen, voor zoo veel noodig als dienstig, tot wering van allen twyfel te dezen aanzien, bepaald zynde: dat de Stads Chirurgyn en Officier van Gezondheid op dit eiland, met uitsluiting van alle andere practiserende Genees of Heelkundigen, bevoegd zal zyn gezondheids certificaten of zoogenaamde gezondheids passen voor de van hier vertrekkende schepen aftegeven; terwyl de legalisatie der handteekeningen op dezelve, overeenkomstig de publicatie van den Gouverneur dezer kolonie, dd. 17/25 Juny 1824 door den Gezaghebber der kolonie zal blyven geschieden, met vrylating aan belanghebbenden om die certificaten door den hier aanwezigen Consulairen agent voor gezien te doen teekenen,

Zoo wordt, namens den Heer Gezaghebber voormeld, het vorenstaande by deze algemeen bekend gemaakt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde de volgende artikelen, leverbaar aan 's Lands Magazyn, als:

meer of min 3,800 ellen Coletten } tot kleeding der Lands Slaven,
„ „ „ 600 do. Bonten }

zoo zullen de leverancien daarvan worden verleend aan de genen, die voor het Gouvernement de voordeeligste inschryvingen zullen doen.

De biljetten en de monsters kunnen ter Administratie van Financien tot op Maandag, den 24 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure, worden ingezonden.

Curaçao den 14 July 1843.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Verkooping.

DE Executeuren in den boedel van wylen Mevrouw Deweduwe JOHAN HENDRIK GRAVENHORST, geboren BERCH, maken hierby bekend, dat zy voornemens zyn op Donderdag, den 27sten dezer maand, in het openbaar te doen opveilen de navolgende Effekten en Slaven, behoorende tot den voorzegden boedel, te weten:—

Eene Plantagie genaamd *BRIEVENGAT*, anders *DE HOOP*.

Een Perceel of stuk gronds genaamd *FRANCISCO*.

Een dito genaamd *RANTJE*.

Een dito in de wandeling genaamd *GRINOUW*, gelegen by de Plantagie Kwartier.

Een Huis staande in de Heere Straat No. 35,

En een VEERTIGTAL SLAVEN.

Zullende de bewyzen van eigendom der voornoemde Effekten, als ook de inventaris der te verkoopene Plantagie op het kantoor van den Vendumeester van af Maandag, den 10 dezer, ter inzage liggen, terwyl de plaats, alwaar de verkooping gehouden zal worden, nader zal worden bekend gemaakt.

Namens de gedachte Executeuren,
J. B. GRAVENHORST,
Mede Executeur.

Curaçao den 7 July 1843.

☞ Bovenstaande verkooping zal plaats hebben des morgens te 10 ure, vóór het Weeskamer's gebouw.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekenden Sequesters in den gecedeerden boedel van den Heer *GERARD STRIDDELS PLAATE*, brengen hierby ter kennisse van de Crediteuren van gezegden Heer *PLAATE*, dat deszelfs boedel rekening opgemaakt is, en dat de gemeldeCrediteuren, die verkiezen mogten inzage van de boedel rekening te hebben, zich vervoegen kunnen ten pakhuize van den eersten ondergeteekende, van af den 17 dezer tot den 15 der aanstaande maand Augustus.

Curaçao den 14 July 1843.
JOSEPH FIDANQUE.
JACOBA C. SCHOTBORGH.

Lord *Ellenborough* had by eene proclamatie aan de Indische bevolking verklaard, dat de poorten van den tempel van *Somnauth* hersteld zouden worden. Hierover werd hy in het Huis der Gemeenten verweten, dat hy hierdoor eene schandelyke afgodery begunstigde; maar door den Heer *Peel* is hierop ten antwoord gegeven:

„ Men kan den gouverneur-generaal geene afgodische strekking ten laste leggen; het eerste, waarop hy na de door de Engelsche wapenen bevochten overwinningen is bedacht geweest, heeft bestaan in het gelasten van openbare dankgebeden aan den Heer der heerscharen, voor den verleenden zegen.

„ De poorten van den tempel van *Somnauth* waren door Sultan *Mahmoud* uit Ghuznee weggevoerd als zegeteeken zyner krygsbedryven, toen hy die stad ter plundering had overgeleverd; het is nimmer het voornemen van Lord *Ellenborough* geweest, de knie voor de goden der Hindous te buigen. Het gouvernement heeft, het is waar, geoordeeld, met den gouverneur-generaal van Indiën, ter zake van deze proclamatie, in opheldering te moeten komen; maar nimmer moet een mensch uit eene enkele, op zich zelve staande daad, beoordeelen. Tegen eene enkele proclamatie, die aanleiding tot berisping zou kunnen geven, zou men ten voordeele van Lord *Ellenborough* eene menigte vereerende handelingen, in zyne administratie in Indiën, kunnen bybrengen."

Beschryving van den tempel van *Somnauth*, zoo als men die by een Musulmansch geschiedschryver ontmoet.

„ *Mahmoud*, de Hindous verslagen en het garnizoen van *Somnauth* verdreven hebbende, begaf zich met zyne zonen en voornaamste officieren naar den tempel.— Het was een trotsch gebouw van gehouwen steen, gedragen door 56 kolommen, ryk met snywerk en edelgesteente versierd Het beeld van *Somnauth*, den afgod, was in het binnenste van dien tempel geplaatst; deszelfs reuzengestalte meette niet minder dan 10 ellen, waarvan vyf in den grond staken.

„ Met eenen slag van zynen knods sloeg *Mahmoud* dien afgod den neus af. Voorts gelastte hy, dat men twee brokken van het beeld zou afhouwen, het eene om het voor de poorten van zyne Keizerlyke moskee te Chuznee, en het andere, om het voor de poorten van zyn paleis zelf neder te werpen.

„ Twee andere brokken moesten worden verzonden, het eene naar Mekka, het andere naar Medina. Als nu de soldaten bezig waren, met de bevelen des Keizers te volbrengen, kwam er eene menigte Braminen toegeschoten, die zich voor zyne voeten wierp, hem smeekende hunnen God te sparen en hem, om zyn hart te vermurwen, zoo veel goud biedende, als hy slechts verlangen zou; zyne officieren zelve ondersteunden deze bede, door hem te doen opmerken, dat hy, door het uitdeelen van dit goud onder de ware ongeloovigen, een den profeet aangenaam werk zoude verrigten; maar *Mahmoud* gaf hun ten antwoord, niet te begeren, dat zyn naam tot het nageslacht zou overgaan met den bynaam van: *Koopman in Afgoden;* maar wel, dat men den titel van: *Vernieler der Afgoden*, daaraan hechten zou; hy gelastte alzoo, dat zyne bevelen onverwyld volbragt zouden worden. De buik des afgods was met eenen knods opengeslagen; die buik was hol en bevatte onnoemelyke schatten aan juweelen, robynen en andere edelgesteenten van allerlei soort. De buit was ontzettend, alzoo de schat in den tempel de rykste edelgesteente van alle bekende schatten was.

„ Meer dan driemaal honderd duizend Hindous waren gewoon dezen tempel te bezoeken; de inkomsten van 2000 dorpen bragten het hare mede tot het onderhoud van de priesterschap, die tezaamgesteld was uit meer dan 2000 priesters, 500 danseressen, 300 muzykanten en 300 barbiers, tot het scheren der geloovigen, eer zy den tempel zouden betreden. De Hindousche prinsen wydden hunne dochters aan de dienst van dien afschuwelyken afgod, die men tweemaal daags afwasschingen deed ondergaan met water, versch aangebragt uit den Ganges, meer dan 800 kilometers van daar afgelegen. De klok, die de geloovigen tot het gebed opriep, hing er aan eenen keten van zuiver goud, van een gewigt van niet minder dan 2000 kilogrammen; rondom den afgod, wiens dienst algelykst was, doch waarvan niet meer dan enkel flaauwe overblyfselen meer bestaan, zag men duizenden van kleine afgoden-beeldjes in goud en zilver, van allerlei gedaanten en van onderscheiden grootten."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 July 1843.

DOOR het Gouvernement der Vereenigde Staten van Noord Amerika, herroepen zynde de benoeming van den Heer Jacob Haim De Meza, als Consul dier Staten op dit eiland, en daar tot die betrekking is benoemd de Heer W. H. Freeman, die, alhier aangekomen zynde, voorloopig van zyne aanstelling en de overname van het consulaat aan het Bestuur dezer kolonie heeft kennis gegeven, ten einde by ontvangst van het vereischte exequatur van het Nederlandsche Gouvernement, die functien uitteoefenen, zoo wordt het vorenstaande by deze ter kennisse van alle belanghebbenden gebragt.

Namens den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. van Curaçao en onderhoorige eilanden,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 July 1843.

ALZOO de persoon van *G. W. HELLMUND*, alhier woonachtig, namens *B. J. WEYMAR*, woonachtig te La Guaira, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den slaaf Louis Martis, aankomende den voornoemden *B. J. WEYMAR*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 21 July 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 29 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Post-directie.

TER verzending naar het Moederland met het nederlandsche Barkschip Elisabeth Maria, kapitein J. Grim, wordt ter Post-directie alhier eenen brieven-zak opgemaakt, die gesloten zal worden op den 31 dezer maand, precies des morgens te 8 ure.

Curaçao den 21 July 1843.
De Commis, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JULY 1843.

E. K. Dingsdag den 4 te 2 u. 30 m. 's namiddags.
V. M. Dingsdag den 11 te 0 u. 33 m. 's nachts.
L. K. Dingsdag den 18 te 9 u. 8 m. 's avonds.
N. M. Donderdag den 27 te 1 u. 10 m. 's nachts.

Gisteren middag is, laatst van Puerto Cabello, binnen deze haven aangekomen de oorlogs Brik der Vereenigde Staten Bainbridge, gekommandeerd door den Luitenant Z. F. Johnston.

Wy vernemen, dat alhier de tyding ontvangen is der aankomst in Nederland van Z. M. Brik de Merkuur, gekommandeerd door den Kapitein ter Zee H. Ketjen.— De Merkuur had een korten overtogt van 35 dagen: zy is den 3 Mei van hier vertrokken en op den 7 Juny aangekomen.

Het gedrag van het spaansche ministerie, om de stad Barcelona eene oorlogs contributie opteleggen, is door de Cortes afgekeurd geworden. Barcelona was geene vyandelyke stad, een groot gedeelte der ingezetenen had zich onzydig gehouden in de onlusten, of had de stad verlaten; derhalve zou het onbillyk zyn, dat al de ingezetenen, schuldig of onschuldig, gestraft worden. Het ministerie van Rodil was echter afgetreden, vóór dat deszelfs gedrag was afgekeurd geworden, daar hetzelve zich maar als provisioneel beschouwde, en de regent, om de vriendschap der Barcelonezen te winnen, benoemde den afgevaardigde dier stad, den Heer Lopez, tot eersten minister; doch deze deed zoodanige eischen, dat het blykbaar werd, dat hy den val van den regent wilde bewerken. Deze eischen waren: dat het vorige ministerie in regten zoude betrokken worden, wegens deszelfs gedrag ten opzigte van Barcelona; dat de oorlogs contributie zou terug gegeven worden; dat het leger moest verminderd worden; dat de regent die generaals, welke zyn vertrouwen bezaten, zou afdanken en eene algemeene amnestie geven voor de Carlisten, de Christinos en de Barcelonezen. De regent zag wel in, dat Lopez zich door die maatregels vele vrienden zou maken; maar dat hy zelve zich alsdan niet zou staande kunnen houden. Hy weigerde deze voorwaarden aantenemen, en Lopez trad af, na acht dagen in het ministerie te zyn geweest, en er werd een nieuw ministerie door hem benoemd.

De Cortes zonden daarop eene boodschap aan den regent, waarin zy hem te kennen gaven, dat het ministerie van Lopez haar vertrouwen had bezeten; doch daar zy vreesden, dat de regent door deze personele belediging besluiten zou om aftetreden, vóór de meerderjarigheid der koningin, en dien ten gevolge het ryk ten prooi der regeringloosheid zou laten, zoo verzochten zy hem tevens het opperbewind te willen behouden tot de meerderjarigheid van de koningin. De regent nam ondertusschen toevlugt tot een ander middel. Hy maakte gebruik van de magt, die hem door de Constitutie is verleend, hy ontbond de Cortes en beval, dat de nieuwe kamers op den 26 Augustus zouden byeen komen; doch daar hy tevens inzag, dat deze ontbinding eene diepe sensatie door het geheele ryk zou verwekken, van welke het fransche gouvernement geredelyk gebruik zou maken om opstand in de noordelyke provintien aantestoken, zoo zocht hy de gemoederen door eenige inwilligingen tot bedaren te brengen en de ontevredenen eenig genoegen te geven. Er werd eene algemeene amnestie afgekondigd; de contributie, die Barcelona betaald had, zou haar terug geschonken worden, of liever zou afgetrokken worden van het aandeel der belasting, die deze stad aan ryks schatkist moest betalen; en het betalen der belasting van 1843 werd vrywillig verklaard, doordien de Cortes ontbonden waren, zonder voor de staats begrooting van 1843 gestemd te hebben.

De regent rekent, dat de staats uitgaven kunnen bestreden worden uit de inkomsten der achterstallige belasting van vorige jaren, die door de Cortes zyn toegestemd.

De fransche ministeriele bladen zongen triomf over de spanning, welke in Spanje heerschte, en voorspelden een onmiddelyk uitbreken van een algemeenen opstand; doch de *London Weekly Despatch*, van den 11 Juny, het jongste nieuwsblad, dat wy gelezen hebben, zegt: dat de fransche invloed zeer krachtdadig is geweest om de provintien in opstand te brengen, maar dat dezelve overal is afgeslagen.

De nationale garde van Madrid heeft betuigd den regent op de meest krachtdadige wyze te zullen ondersteunen en heeft zelfs hun opperbevelhebber, den kolonel Cortina, die tevens is de leider der oppositie party, verzocht om aftetreden; dit heeft ook plaats gehad.

Het is te verwachten, dat de verbittering, die ten gevolge van de gebeurtenissen te Barcelona in de gemoederen is ontstaan, zal verminderen tegen het tydstip, dat de nieuwe kamers zullen byeen komen. Er bestaat in Spanje zoo vele botsing van stoffelyke belangens, zoo vele verschillende en uiteenloopende staatkundige gevoelens, dat elk gouvernement, zelfs dat van Isabella de II., vele zwarigheden zal ontmoeten om deze partyen te voldoen. De tyd zal daartoe veel moeten toebrengen.

Volgens de opgemelde *London Weekly Despatch* is er in Ierland nog geene opstand uitgebroken; maar de Ieren gaan voort met te petitioneren om een afzonderlyk Parlement te hebben; de wet, inhoudende verbod, dat er verder geene wapens naar Ierland mogten verzonden worden, heeft het goede vertrouwen tusschen Engeland en Ierland verbroken; en het is alleen door eene zware bezetting, dat Engeland gerust bezit van Ierland kan houden; breekt echter de opstand eenmaal uit, dan kan de koningin Ierland even zoo goed verliezen als haar grootvader George III. de Vereenigde Staten heeft verloren.

Sedert dat Engeland Afghanistan heeft moeten ontruimen, zocht het deszelfs gezag in Indostan zelve meerder te bevestigen. De Indus moet hetzelve tot grensscheiding dienen, en dan is Britsch Indiën van den kant van Perziën door een bergketen gedekt. Wanneer de Engelschen in bezit van den Indus zyn, dan is het plan om eene stoomvaart op die rivier daar te stellen, en als dan kunnen zy op eene vreedzame wyze den handel op Afghanistan verkrygen, zonder door de magt van wapenen dit land in bezit te krygen.

Sedert zestig jaren was er een volk, genaamd de Ameers, meester van het vruchtbare komdal, hetwelk door den Indus wordt bespoeld; onlangs is deszelfs hoofdstad Hyderabad, na eene overwinning op het leger der Ameers, in handen der Engelschen gevallen.

Thans bevatten de Engelsche Couranten het leger berigt van eene overwinning, behaald door Sir C. Napier, op den 24 Maart, by de rivier Tullahe, in welke de Ameers hunne laatste poging hebben gedaan om zich in dit grondgebied staande te houden. Het leger van den meer of den vorst der Ameers, Shere Mahomet, was 20,000 man sterk, en het was in eenen voordeeligen stand verschanst, met grachten omringd. Het leger van Generaal Napier was 6000 man sterk. De versterkte legerplaats is stormenderhand veroverd,

waarby 11 stukken geschut en 19 standaards in de handen der Engelschen zyn gevallen. Het bestormen kostten hen vele manschappen, doch zoodra zy binnen de verschansingen waren, namen de vyanden de vlugt en verstrooiden zich. Men vond in de wegen, waar de vlugtende vyand was heen getrokken, vele dooden en gekwetsten; doch men heeft slechts 8 gevangenen bekomen, daar deze volkeren gewoon zyn geen kwartier te geven en zulks van de Europeers ook dachten. Zy, die achterhaald werden door de ruitery, bleven zich verdedigen, tot dat men hen dood sloeg.

De vorst of meer der Ameers is naar eene woestyn gevlugt; doch daar zal hy zich niet kunnen staande houden als de groote hitte alle planten groei verdroogd heeft. De Engelschen hebben de naburige vorsten bevel gegeven om hem te grypen, indien hy op hun grondgebied mogt komen.

De oude ingezetenen van deze landstreek zyn verheugd van de onderdrukking der Ameers ontslagen te zyn.

Volgens de constitutie in Mexico is de Roomsch Katholyke godsdienst de heerschende en alle anderen worden er geweerd. De provintie Yucatan, zich van Mexico afgescheurd hebbende, maakte een artikel in de staatswet, waarby de vrye godsdienstoefening niet verboden was, even als in Venezuela. Hierdoor verwierf zich deze staat de genegenheid van de liberale volkeren, vooral van de ingezetenen der Vereenigde staten en van Texas.

Sedert eenige maanden wordt de stad Campeche door eene Mexicaansche vloot geblokkeerd en door hunne troepen belegerd. Deze troepen zyn sedert vele weken meesters van de hoogten naby de stad, hebben daar geschut opgebragt en beschoten dezelve, waardoor de stad veel heeft geleden.

Eene andere krygsmagt van de Mexicanen was ondertusschen op een ander punt ontscheept en op de hoofdstad Merida aangetrokken; doch deze troepen hebben in het klein het lot van het leger van Napoleon in Rusland en van de Engelschen in Afghanistan gehad. Naby Merida doorgedrongen zynde, ontmoetteden de Mexicanen eene vyandelyke bevolking, die hun den levensvoorraad afsneed, hen afmatte en hen eindelyk noodzaakte, zich over te geven.

De mexicaansche scheepsmagt, waaronder twee stoomboten, hield echter Campeche geblokkeerd en bragt deze stad meer en meer in het naauw, zoo dat zy zich toch eindelyk zou hebben moeten overgeven.— Hierop besloot de Commodore der texiaansche scheepsmagt, genaamd Moore, om Campeche ter hulp te komen. In weerwil van de stellige orders van den President van Texas, Houstan, ging hy met eene korvet en eene brik onder zeil naar Campeche. Deze president, die in de oogen der andere natien wilde toonen, dat hy zich niet wilde mengen in de binnenlandsche twisten der Mexicanen, keurde het gedrag van Moore af en verklaarde hem voor een oproerling. Hierop verklaarde Mexico Commodore Moore voor een zeeroover.

Er hadden een paar zeegevechten plaats vóór Campeche tusschen de Mexicaansche scheepsmagt en Moore. De Mexicanen hadden het stoffelyk voordeel, daar zy twee stoomboten hadden, door Engelschen bevolen en gedeeltelyk ook met hen bemand, doch de zedelyke kracht was aan de zyde der Texanen. De Mexicaansche scheepsmagt ging in eene afgelegene baai liggen, en Moore, de zee ruim hebbende, bombardeerde de werken, die de Mexicanen vóór Campeche hadden opgeworpen.

Het belegeringkorps had weldra gebrek aan leeftogt; de koortsen maaiden veel vol s weg; anderen liepen over tot de Yucatanen; en deszelfs opperbevelhebber sloot eindelyk eene overeenkomst met het gouvernement van Yucatan, waarby bepaald werd, dat de Mexicanen zich zoude inschepen en Yucatan als een staat zouden erkennen, doch in bondgenootschap met Mexico, op dezelfde wyze als Biscaye eertyds tot Spanje stond. Het was ook niet het doel van Yucatan zich geheel van Mexico afsteschciden, maar alleen eene provintiale administratie te hebben. Na deze overeenkomst is Moore naar Texas terug gezeild; doch men weet niet hoe hy aldaar zal ontvangen worden.

Moore, door de Mexicanen in Yucatan te bestryden, heeft hunne krachten verlamd, en aan eene onderwerping van Texas valt nu niet meer te denken. Santa Anna zelve, na zoo ongelukkig te zyn geweest in zyne expeditien tegen Texas en Yucatan, zal zich bezwaarlyk kunnen staande houden. Van alle zyden in Texas zyn er verzoekschriften ten gunste van Moore by den President ingekomen.

De engelsche expeditie naar de Zuidpool onder kapitein Ross is aan de Kaap de Goede Hoop aangekomen, op deszelfs terugtogt naar Engeland. Dezelve had, volgens bovengemelde Courant van den 11 Juny, volkomen deszelfs doel bereikt, zonder door het ys geleden of manschappen verloren te hebben; dezelve was vier jaren uit geweest. Uit dit berigt zien wy echter niet of dezelve de Zuidpool al of niet bereikt heeft. Het was de Courantier gemakkelyk zulks met een paar woorden te zeggen; misschien was zulks reeds in een voorgaand nummer gemeld.

Moskou. ***Tegen het einde van de 17de*** en in het begin van de 18de eeuw, werden in deze stad en omstreken de eerste laken-, porselein- en zyden-fabryken, linnen-, boomwol- en andere spinneryen aangelegd. De brand in 1812 heeft vele fabryken vernield. Eerst in 1822 begonnen de fabryken weder te bloeijen, en thans telt men hier meer dan 1000 fabryken, de kleine niet eens mede gerekend, welke omtrent voor 40 millioenen roebels aan waren afleveren. Dezelve houden 40,000 werklieden bezig. Behalve deze dryven nog 30,000 menschen handwerken van minderen omvang. De bloeijende toestand der manufactuur-industrie en de groote welvaart, hebben de sporen van den vaderlandschen oorlog van 1812 geheel uitgewischt. Het getal der inwoners bedraagt 350,000. Een vierde gedeelte daarvan behoort tot den middelstand; waartoe men de kooplieden, handwerklieden, enz. rekent; de mindere arbeidende kasse bedraagt byna de helft der inwoners.

Uit Binche (of Bincke, in Henegouwen) schryft men het volgende: "De brigades douanen van Grandreno en Frauroeulx onderrigt zynde, dat onlangs een troep honden, met brandewyn beladen, de grenzen zou overkomen, om dien drank te smokkelen, waren zeer waakzaam en werden in hunne nasporingen door de sneeuw begunstigd, welke dien dag gevallen was, en waarin zy de sporen der honden konden nagaan. Zy betrapten de honden voor een huis in het dorp Haine St. Pierre, aan de grenzen, alwaar de honden van hunne vracht werden ontladen. Niet gering was de verwondering der smokkelaars, zich op eens door de douanen te zien betrapt, die proces-verbaal opmaakten en den brandewyn in beslag namen, welke op eene kar was geladen. De honden werden aan elkander gebonden en den volgenden morgen met de smokkelaars en de kar naar Bincke gevoerd, alwaar aangifte aan het bureau werd gedaan. Zulks verrigt hebbende, bragten de douanen de honden in eene schuur van eenen leerlooijer, in de voorstad van Bincke, alwaar de honden werden doodgeschoten. Op dit gerucht kwamen de bewoners dezer voorstad in opstand en vielen de douanen met een bui van steenen aan. Het huis van den leerlooijer, die zyne schuur tot de strafoefening der honden had geleend, om daardoor hunne huiden te bekomen, werd ook aangevallen en de glazen verbryzeld. Door tusschenkomst van den burgemeester, werd de orde hersteld, welke anders verder verstoord zou zyn geworden. Na deze tegenstelling begaven zich de douanen naar den vrederegter; doch in de stad werd de oploop weder zoodanig en de bedreiging zoo groot, dat de gendarmen de tolbeambten moesten beschermen en escorteren.— Tusschen de gendarmen, met den sabel in de hand, werden zy de stad uitgeleid, onder het aanhoudend geschreeuw en de verwenschingen van het volk. Men verzekert, dat van de 25 smokkelhonden, waarby er waren die, wegens hunne bedrevenheid, 2 á 300 fr. waardig waren, slechts 3 in het leven zyn gebleven."

In den *Times* leest men het volgende: Overeenkomstig het Chinesche strafwetboek worden de van hoog verraad overtuigde personen op de pynbank aan eenen langzamen folterdood prys gegeven; hunne mannelyke bloedverwanten worden onthoofd. De overige nabestaanden worden als slaven verkocht. De doodstraf treft een ieder, die op den weg aangetroffen wordt, waarop zich de stoet des Keizers bevindt, als deze eene reis heeft ondernomen. ***Deze zelfde straf wordt over een*** iegelyk uitgesproken, die eene kamer betreedt, welke voor den keizer of voor eenig lid zyner familie bestemd is. Den handwerkslieden, die in het paleis arbeiden, wordt een verlof bewys verleend, hetwelk zy moeten terug geven, als zy het paleis weder verlaten. Wie na het vastgestelde uur nog in hetzelve gevonden wordt, is des doods schuldig. De geneesheer des keizers, wanneer hy een drankje, poeijertje of pillen, of eene niet met de traditioneele pharmacopea overeenkomstige wyze heeft gerecipeerd, krygt honderd stokslagen. De allergeringste, onbeduidenste onreinheid, die in de ter keizerlyke tafel opgedragen spyzen wordt aangetroffen, wordt aan den opper-kok met tachtig stokslagen gewroken.

Parys. Het in Sicilie gegeven voorbeeld om krankzinnigen tot verrigtingen te bezigen, welke verstand en scherpzinnigheid zouden schynen te vereischen, wordt in ons krankzinnigen-gesticht *la Salpêtrière* met goeden uitslag gevolgd. Een bekend letterkundige, de Heer *Duquesnois*, heeft de vrouwen uit dat gesticht opgeleid om tooneel-vertooningen te geven, en zulks niet alleen van kluchten of andere kleine stukjes, maar van groote stukken uit het vak der hooge comedie. Zoo hebben zy onlangs den *Tartuffe* en den *Bourgeois Gentilhomme* van *Molière* gegeven en een der schryvers van onze Feuilletons, die de voorstelling heeft bygewoond, verzekert, dat de fynste en geestigste trekken van den dichter door de arme zinneloozen uitmuntend gevat en op eene wyze voorgedragen zyn, dat de eerste tooneelisten van het *Théâtre Français* zulks niet verbeterd zouden hebben. Onder andere was de rol van *Nicole* in het laatstgemelde stuk vervuld geworden, zoo als men het op dat tooneel sedert het vertrek van Mademoiselle *Dupont* nog zelden gezien had.

Groot Diné by Pluto.

Truth, in platonick otnaments bedeck'd.
BOETIUS.

Gy weet toch vrienden immers wel,
Wie machinist is in de Hel,
En God der duivelscharen?
Ook kent gy Charon en de boot,
Waarin wy eenmaal, na den dood,
Een toertje zullen varen?

Gy zyt met Minos ook bekend,
Van wien wy na des levens end,
Een billyk vonnis hopen;
En met Mercuur, die meestal vloog,
En kerels met een enkel oog,
Met Titans en Cyclopen?

Gy weet de Styx, dat slootje wel,
Dat zeven maal liep rond de Hel,
By 't welk de Goden zwoeren?
Nu aan den oever van dien vloed,
Zat eens de heele duivlen stoet
Op zieltjes rond te loeren.

God Pluto schoof zich in een hoek,
Las in een Fransch ondeugend boek,
Doch, scheen zich te vervelen;
Terwyl Cerbeer, die trouwe hond,
Die zich steeds aan zyn zy bevond,
Lag met zyn staart te spelen.

Vulkanus hinkte op zyn kruk,
Men weet, hy had by ongeluk
Zyn regterbeen gebroken.
Hy was op een inspectie reis,
Dus, Pluto kreeg, als gunstbewys,
Een pluimpje over 't stoken.

Hy plaatste zich op zyn gemak,
Stak eerst den bliksem in zyn zak,
En ging bedaard wat praten;
De Titans stonden op een hoop,
En draaiden by Papa een knoop
Om ze even los te laten.

Mercurius kwam onverwacht,
Met al de dochters van den nacht
Ook nauwlyks hoorbaar binnen;
De duivelin bediende thee,
Zat in een ruime kanapé,
Vlak naast de Schikgodinnen.

"Wel, Proserpien! 't is bliksems stil,
"'t Is of geen mensch hier komen wil
"Om ons eens op te zoeken;
"'t Is in den Hemel vast zoo wel,
"Dat niemand zin heeft in de Hel,
"Men hoort ook niets dan vloeken."

"" Ja, kind! 'k wou juist een voorslag doen,
"" Maar geef me eerst een lekk're zoen,
"" En wees dan reis niet karig.
"" Kom doe ook met de grooten meê,
"" En vraag de Goden ten diné,
"" Juist ben ik morgen jarig.""

En manlief, die te lezen zat,
Sprak: "Wel 't is goed myn beste schat!
"Kom laat je [illegible]
"Kyk daar Tantálus in het meer,
"Hy duikt al smakkend op en neêr,
"Ach, hoor dien stumpert zuchten."

"" Maar, kind! het wordt zoo langzaam tyd,
"" Dat zich Uw' Hoogheid nedervleit,
"" 't Is reeds kwartier voor tienen;
"" Kom, Furietjes! kom, kom, naar bed!
"" Denk, dat je morgen by 't banket,
"" De tafel moet bedienen.""

"" Lachesis, Klotho, ben je klaar?
"" Atropos, kom berg ook je schaar,
"" 't Is tyd om te gaan slapen;
"" Morpheus volgt ons op den hiel,
"" Na boven met je spinnewiel,
"" Jelui zit toch te gapen.""

Een ieder ging naar 't ledekant,
De Duivelin zat in den brand,
Zy had voor veel te zorgen;
Voor duizend Goden wyn en brood,
En daarby was de bakker dood!
Hoe zou zy doen voor morgen?

Zy wekte Pluto, die reeds lag,
Doch daar zy hem zoo snurken zag,
Begon zy zelv' te gapen.
Zy trok hem zachtjes by zyn neus,
Verdrietig riep hy: "Neem een reus,
"En laat me in vrede slapen."

"" Ik weet het, kindlief! je bent moê,
"" Maar zend een bô naar de aarde toe,
"" Om bakkers op te schellen;
"" 'k Neem wyn zoo lang maar op crediet,
"" Die weigert Bacchus ons toch niet,
"" 'k Zal 't vroeg genoeg bestellen.""

De Duivel sprak geen enkel woord,
Hy sliep maar als een roosje voort,
En liet zyn vrouwtje zorgen;
Het was verbruid de moeite waard,
Zy sweette als een sleperspaard,
Alleen uit angst voor morgen.

Terwyl zy nog te peinzen lag,
Kwam reeds Aurora voor den dag,
Morpheus liet haar binnen.
Zy ging de slaapvertrekken rond,
En trok de dekens op den grond,
Van al de Schikgodinnen.

De heele Hel kwam in de weer,
De Duivels liepen op en neêr,
Met Furies en Godessen;
En iedereen was in 't gewoel,
Het was een regte rommelboel,
En dat kwartier voor zessen!

Papatje was niet in zyn schik,
Er was geen enkel oogenblik,
Of hy had wat te vitten.
Dan liepen koks hem tegen 't lyf,
Dan stoeide Komus met zyn wyf,
Hy kon met rust niet zitten.

"" Kind, laat de Danaïden vry,""
Vroeg Proserpina met gevlei,
"" Voor Komus, je confrater?""
"Och ja" hernam Hy, "ga je gang
"Zy krygen toch haar leven lang
"Dat vaatje niet vol water."

Mercurius moest met een hoop
Van invitaties op den loop,
Om Goden te verzoeken;
Nog riep de Duivelin, "" Merkuur!
"" Herinner! Dames, groot Coiffuur,
"" En Heeren korte broeken.""

Diana zond hun ook een bô,
Met duizend eenden tot cadeau,
Voor tanteliefs verjaren;
't Scheen of het afgesproken was,
Die kwamen excellent van pas
Om 't duivenhok te sparen.

Men zag de reuzen in de buurt,
Door Komus telkens uitgestuurd,
Als jonge paarden hollen;
Sisyphus zelfs verliet zyn' steen,
Ook hy moest naar den bakker heen,
Dus—was hy vry van 't rollen.

Zoo ging het nu den heelen dag,
't Was loopen, draven, wat men zag,
Van onderen naar boven;
God Komus zat als Opperkok,
Nu weêr eens in het kippenhok,
Dan stond hy voor den Oven.

En Aaltje, de oude keukenmeid,
Had hy op tafel neêrgeleid,
Hy kon haar raad niet missen;
Hy wist de kookkunst anders wel,
Doch, tusschen duivels in de hel,
Kan men zich ligt vergissen.

De Duivelin daar 't middag werd,
Was bezig om voor het dessert,
De vruchten te arrangeren.
Nicht Luna, die ('t was dag) niet scheen,
Liet dus haar tante niet alleen,
Maar kwam haar assisteren.

Zoo ging, in razen en gebrom,
Die helsche morgen eindelyk om
In de onderaardsche woning.
En Proserpien gaf uit pleizier,
Aan elk der reuzen een vat bier,
Hun' yver ter belooning.

De tafel was gereed gezet,
De duivelin ging aan 't toilet,
En Pluto zich aan 't scheren.
"" Myn Duiveltje! wat is het laat;
"" Hoe vindt je dat die muts my staat?
"" Wat zeg je van me veren?""

"Je ziet toch, vrouw! dat ik me scheer,
"Dat zeg ik je nu ied're keer,
"Ik *kan* niet met je praten."
'Dag Oom! dag Tante!' riep de maan,
'De zon is aan het ondergaan,
'Ik moet jelui verlaten'

"" Dag Luuntje! 'k dank je, beste meid,
"" Geloof, dat het me innig spyt,
"" Dat je ons nu gaat begeven.""
De Duivel had, gecorsetteerd,
Zyn spiegel eens geconsulteerd,
En kwispelstaarte even.

De gasten waren in de zaal,
Reeds lang in volle pracht en praal,
Op Sofa's neêrgezeten.
D' honneurs van God Neptunus waar,
Want Broer of Zus was nog niet klaar;
Ook wachtte men op 't eten.

En Bacchus bood Madera wyn
De dames aan, en ging Jupyn
Een bittertje offreren;
Gebruik wat, Pa! voor je eten gaat,
Een kleintje kan je toch geen kwaad,
Het doet de spys verteren. . . . .

Zoo sprak hy en nam iedren keer
Zoo'n kleintje, en liep op en neêr
Met Pan te discoureren.
Nu kwam pas Pluto en zyn vrouw
Met veel excusen en berouw,
Om 't late compareren.

En 't was ook waarlyk niet meer vroeg,
Daar net de huisklok zeven sloeg;
Maar, 't klagen kon niet baten.
En echter, zoo als 't meesttyds ging,
Men bleef al lagchende onderling,
Tot hallef acht nog praten.

Nu was de tafel eind'lyk klaar;
De Goden waren paar aan paar
Aan 't zoeken naar hun borden.
Jupyn was Præcis van den boel,
Hy zat in Pluto's elpe stoel,
De rest naar rang en orde.

De soep vond Juno excellent;
O! riep nu ieder: ze is patent!
Dit had een goede reden;
(Daar ieder hulde toch bewyst
Aan 't geen de groote wereld pryst;
Zoo gaat het ook nog heden.)

En Plutus, meester van het goud,
Prees hemelhoog den hertenbout,
Dien hy kreeg te trancheren.
Ook nu riep ieder: Ja dat 's klaar!
(Als 't goud spreekt, dan is alles waar,
Die stem kende elk der Heeren.)

De wyn, by Jovis neêrgezet,
Vond hy charmant, met veel bouquet;
Ook smaakten Hem de peren.
't Was maar een daag'lyksch compliment,
(By vreemden is men toch gewend,
Om alles te admireren.)

Mercuur vond alles goed van smaak,
Sprak weinig, maar—'t was alles raak
Hetgeen hy debitteerde:
En, wyl hy dief en koopman was,
Kwam steeds zyn saldo slecht van pas,
Daar 't menig een geneerde.

Eôol, met zakken vol van wind,
Was by de gasten onbemind;
Men werd met hem verlegen.
(Hoe menigeen is nog, helaas!
Een struikelblok door zyn geblaas;
Dat spreekt toch niemand tegen?)

Vrouw Themis kreeg de groote taart,
Zy telde allen eerst bedaard,
En ging toen aan 't couperen.
Want, als zy hier eens onregt deed,
Een enkel stuk te weinig sneed,
't Zou haar compromitteren.

Ook vond zy nog de snoek niet gaar;
"Neen!" riepen allen, "dat 's niet waar!"
Regtvaardigheid moest zwygen.
('t Is in 't geheel niet zonderling;
Men ziet toch als een daaglyksch ding,
Die regt heeft onregt krygen.)

Morpheus zat by al 't gewoel,
Te dutten in zyn leuningstoel,
En nu en dan te gapen.
Ook Momus zelfs, by al de pret,
Verbeeldde zich alreê te bed,
Want hy lag vast te slapen.

Harpócrates keek door zyn' bril,
En speelde met een' appelschil,
Of lachte om hun streken;
Hy sloeg hen ieder voor en na,
Naauwkeurig en oplettend ga,
Maar wou met niemand spreken.

God Bacchus stoeide met een reus,
Vergat, door 't sneetje in zyn neus,
Des grooten Titans krachten;
Deez' nam den Wyn God by zyn broek,
En smeet hem in een donkren hoek,
Terwyl de Goden lachten.

Apollo nam zyn glas ter hand,
Sprak met zyn nichtje heel galant
In rym, en O! zoo teder;
En Bacchus stond ook voor dien toast
Nog even op, en riep toen—proost!
Maar tuimelde weêr neder.

Jupyn vroeg na Hem ook het woord,
En sprak: "Daar 'k heden heb gehoord,
"En uit de krant vernomen,
"Dat de familie is vermeerd,
"Zoo wordt door my geproponeerd,
"En hoop ik aangenomen,

"Een toast voor 't nichtje van den Beer,
"En tevens voor den ouden Heer,
"Terwyl wy hart'lyk wenschen,
"Dat, geeft men ooit in 't Hemelsch' ryk,
"Haar weder van voldoening blyk,
"'t Moog blyven onder menschen."

Door ieder werd met frisch hoera!!!
Op 't heil van nicht en Groot papa,
Het glaasje vol geschonken.
Dus werd er te gelyk (let wel!)
In China, Londen en de Hel,
Victoria's heil gedronken.

God Momus vond het werd wat laat,
Doch zoo als dat gewoonlyk gaat,
Hy liet zich weêr bepraten;
"Kom heer en meester van den slaap,
"Wat! anders zulk een losse knaap!
"En wil je ons nu verlaten?"

"Neen broertje," sprak de gastheer, "neen!
"Kom, kom, laat ons nu niet alleen,
"Vertel ons reis wat grappen . . . .
"Maar, Hemel!! wat 's dat voor gedruisch;"
Een knecht riep: "Bacchus wil naar huis,
"Hy valt daar van de trappen."

God Esculaap sprong van zyn stoel,
Liep met een vaart door het gewoel
Om Bacchus te assisteren;
Die zat te lachen op den trap,
En zei heel droog: "'t is maar een grap,
"Laat ik je niet generen."

Jupyn was even opgestaan,
En naar zyn egâ toegegaan,
En vroeg: "Hoe zou je denken."
En Juno zei: "" 'k heb reeds gezegd,
"" Als 't rytuig vòòr is, aan den knecht,
"" Om ons dan stil te wenken.""

De uitgang was geheel versperd,
Door leêge fleschen van 't desert,
En manden van champagne.
Hier lag een hoed en dáár een stok,
En naast een stoel lag op een rok,
Een hammenbeen met franje.

En toen de stoet naar huis zou gaan,
Toen kwam pas 't lieve leven aan,
Dat was my een gewemel!!
De Goden gingen reed'lyk wel;
De meesten echter uit de Hel
Gezaligd naar den Hemel.

Ik vraag niet of dit nu zoo hoort,
'k Laat liefst de grooten ongestoord—
En dit syn nog wel Goden!
'k Bemoei me er dus niet verder meê,
'k Heb slechts met Hen hier op 't diné,
Privaat, niets met hun nooden.

Aan tafel was men zeer voldaan,
Maar, nu by het naar huis toe gaan,
Had ieder wat te vitten;
Deez' vond de tafel wat te klein,
Die weêr, de porter als azyn,
Een ander kon niet zitten.

Die vond de soep wat aangebrand,
De visch niet gaar, het was een schand'—
't Was geen diné met eere;
Die klaagde weêr, hy kon niet zien,
Hy vond het styf nog bovendien,
Hy moest zich zoo generen.

Wat was er weinig zilvergoed!
De taarten waren ook niet zoet!!
De vla geheel vergeten!!!
Aan tafel, sprak geen mensch een woord,
En ná scheen iedereen verstoord;
Zeg,—wat moet dat toch heeten?

'k Vind nergens dit diné vermeld,
'k Geloof het werd my eens verteld,
Of 'k heb 't welligt gelezen.
Enfin! als iets de Goden raakt,
Dan wordt er ligt wat bygemaakt,
Laat dit dus inval wezen.

'k Voeg dit nog slechts tot slot hierby,
Dat—word ik ooit op zoo'n party
Verzocht om te assisteren,
En spreekt men van *die* menschen kwaad,
Ik ben er heilig toe in staat;
'k Noem 't in de Hel dineren.

Nu Recensent!! Hy, die dit schryft,
Weet dat er veel te wenschen blyft
Voor uw' verfynde ooren;
Maar laat in Gods naam hem gerust,
Hy wil, (van uw talent bewust,)
Dus ook niets van U hooren.

Curaçao den 15 July 1843. N.